

LANDSMØTE- DOKUMENTER

SUF's 6. LANDSMØTE

15

NR. 6: BERETNING OM SKOLEARBEIDET.

LANDSMØTE

DOKUMENTER

1977-1978

BERETNING OM SKOLEARBEIDET TIL SUF'S SJETTE LANDSMØTE:

Objektive forutsetninger for vårt skolearbeid.

Utviklinga av produktivkreftene har ført med seg økt proletarisering. Samtidig settes økte krav til kunnskaper og kvalifikasjoner i de fleste proletære yrker, og yrker som krever særlig store kunnskaper, f.eks. universitetsutdanning, får i mange tilfeller et proletært tilsnitt. De samfunnsmessig nødvendige kostnadene til å reproducere den lønna arbeidskrafta har derfor økt, og dette truer kapitalistenes profitt. Kapitalistenes svar på dette er gjennomgripende rasjonalisering og effektivisering av hele utdanningssystemet og omlegging av skattesystemet. Arbeidsfolk får bære byrdene i form av økt skatt og økte utgifter ved å holde ungdommen lenger på skolen. Elevene får også bære byrdene i form av det økte arbeidspress og den økte undertrykking og kadaverdisiplin som rasjonaliseringa, de store skolene og den økte utdanningstida fører med seg.

Hovudmotsigelsen i kampen på skolene går mellom den altovervegende delen av elever og lærere, som har felles grunnleggende interesser med arbeiderklassen, på den ene sida, og monopolkapitalen, statsapparatet til monopolkapitalen og de halvstatlige organisasjoner på den andre.

Denne motsigelsen har blitt ytterligere utvikla her i landet med gjennomføringa av niårig skoleplikt. Samtidig er kaapitalismen kommet inn i ei krise,. Det revolusjonære oppsvinget som følger krisa, blir forsøkt slått ned bla. ved en storstilt ideologisk offensiv på skolene, og ved skjerpa undertrykking av elevene. Disse faktorene tilsammen utgjør det objektive grunnlaget for oppsvinget i elevenes kamp det siste året, mens marxist-leninistenes agitasjon og propaganda har lagt det subjektive grunnlaget.

Erfaringa viser at grunnlaget for vårt arbeid er best der det proletære innslaget er størst, de materielle forholdene verst og undertrykkelsen hardest. Bevegelsen er komt lengst på ungdomsskolen. på yrkes-skolen må bevegelsen nødvendigvis utvikle seg raskt når det subjektive grunnlaget er lagt. Den materielle stillingen for studenter og elever i videregående skoler kan komme til å forverre seg raskt. Og bevegelsen er her komt igang. På de mange små yrkesutdannende skolene, oftest av arbeidskjoport, har SUF intet fotfeste. Forholdene er her ofte dårlige, med strenge reglementer og utnyttning av elevene i produksjonen. Men skolene er ofte så små og isolerte at det er vanskelig å få istand noen bevegelse.

Erfaringer fra arbeidet.

Denne landsmøteperioden er den første med systematisk arbeid på skolene i størstedelen av forbundet. Vi har høstet mange erfaringer både mht. hva slags oppgaver og hva slags arbeidsstil som kan føre oss framover, og mht. feil som har sinket elevbevegelsens frammarsj. Erfaringen er ikke oppsumert i hele forbundet ennå. Laga må nå studere Mao Tsetungs tenkning, propagere linja fra sommerleiren blant alle medlemmene og gjøre opp med gamle feil i skolearbeidet. Skolekonferansen i høst vil oppsumere erfaringene og peke ut de viktigste oppgavene framover.

Det vi fikk sære oss i fjor høst, var å følge masselinja i skolearbeidet. "vi må ut i massene, lære av massene, generalisere deres erfaringer, utlede av dem enda vedre og mer systematiske prinsipper og framgangsmåter, og deretter gå ut i massene med dem igjen (propagere dem) og oppfordre massene til å bruke disse prinsippene i praksis og løse massenes problemer og hjelpe dem til å nå fram til frigjoring og lykke." Dette innebar et oppgjør med sekteriske tendenser til klikkvesen

- 2 -

og til å befatte seg med problemer som ikke angikk massene av elever. de fleste forstod at dette var nødvendig, men det fantes også sterke tendenser til å sjalte de breie massene ut av beregningen og konsentrere seg om å oppnå en konflikt mellom de mest framskrodne elementene og rektor, uansett om konflikten blei forstått av de breie massene og var en følge av den begynnende mobiliseringa og brvegelsen i de breie massene eller ikke. Dette førte til noen tilfeller hvor elevene vendte seg mot de mest framskrodne elementene, og andre mindre alvorlige tilfeller hvor aksjoner ikke blei forstått av elevene, ikke fikk noen oppslutning og ikke førte til verken kamperfaring eller øka bevissthet for noen av elevene. Noen SUFe blei mismodige over slike tilbakeslag. Istedet for å analysere årsaken, fordømte de elevene som håpløse.. Det førte også til en byråkratisk arbeidsstil blandt SUFe, i og med at det viktigste blei å få kontroll med elevråd, skoleavis og elevsamfunn og kjøre dem opp mot rektor. Det gikk mye tid og krefter til å inneha disse vervene, studiearbeidet og lagsarbeidet blei forsømt, SUF blei svekka og SUFs agitasjon og propaganda på skolen blei sporadisk og dårlig.

Denne feilaktige linja med å erobre byråkratiske posisjoner, kjøre dem ut mot rektor og oppnå en rask bevisstgjøring av elevmassene uten forutgående tålmodig SUF-agitasjon og propaganda, blei spredd av sentrale organer til langt ut på våren. Ennå i dag har vi altfor mange posisjoner til å ta oss avhovedoppgava i skolearbeidet, konsolideringa av SUF-fraksjoner, og til å gjøre konsentrerte agitasjonsframstøt.

Interesseorganisasjonene på Manglerud og Teisen blei danna i begynnelsen av skoleåret, men fungerte aldri skikkelig. Årsaken til det var en feilaktig arbeidsstil blandt SUFe, som ikke utgjorde noen fast ledende kjerne, og manglende agitasjon for behovet for en slik organisasjon.

Streika på Manglerud foregikk uavhengig av interesseorganisasjonen. Den hadde riktige paroler som elevene forstod og fikk oppslutning av det store flertallet elever. Det manglende forarbeidet førte til at reaksjonens hets mot streika og SUF fikk et visst grep om endel av elevene men litt etter litt vændte den ugunstige situasjonen seg til en ny gunstig situasjon da SUFe begynte å jobbe bedre. Streika var en stor inspirasjon for elevene over hele landet og for alle progressøve.

Et mer langvarig og militant opprør på Sandaker skole på vårparten var et resultat av godt massearbeid på riktig grunnlag. Det beviste at kampen for umiddelbare interessekrav fort kan slå over i en kamp mot det borgerlige skolesystemet og dets lokale tyranner hvis disse undertrykker elevenes rettferdige krav med harde midler.

Kampen på Manglerud, Sandaker og de fleste andre steder rundt i landt hvor kampen blussa opp, viste oss at brennpunktet for motsigelsene på ungdomskolen og gymnasen er spørsmålet om reglementet og den sjerpa, facistproga bruken av det. På yrkesskolen er brennpunktet elevenes økonomiske situasjon og boligspørsmålet. På universitetene utvikla FSF-ene et godt massearbeid og blei gode fagforeninger for studentene, men klarte ikke ta et fast grep om monopolkapitalens hovedframstøt, Ottosenkomiteen.

Å domme av rapporter og samtaler, driver de fleste SUF-lag et jamt skolearbeid, men det er også endel lag som ikke idedt hule er aktive med dette. Hovedforma for arbeid har vært agitasjon og propaganda, gjennom skoleavis, på møter, utdeling og salg av SUF-materiell og FNL-materiell osv. Iså måte har sentrale organer slept etter laga, og de tilbakeliggende skolene i Oslo har slept etter landet forøvrig. Men agitasjonen har av og til vært opportunistisk og perspektivløs, propagandaen uforståelig og abstrakt. Det sjelstendige SUF-agitasjonen har ligget tilbake, både på skoler og universitet. Vellykte aksjoner på interessekampsaker har vært gjennomført på et titall steder, og har brakt arbeidet framover på disse stedene.

På kansje halvparten av skolene hvor vi arbeider aktivt, eksisterer sosialistiske elevlag eller liknende grupperinger som SUF jobber innafor.

Disse laga har åpne møter, av og til studiesirkler, og deltar til dels i Vietnamuker osv. På universitetene eksisterte også slike lag, men gjennom hard kamp blei de enten skjovet til side av en skikkelig front (Oslo), eller omforma radikalt til marxistisk-leninistiske lag, tilknyttet SUF (Bergen og Trondheim) Også til de sosialistiske elevlag må en stille harde krav der det er mulig, få vekke daukjøtt som bare vil prate abstrakt om livssyn, knytte til seg de bra folka f.eks. i form av sympatisørstudie--sirkler i Mao Tsetungs tankning, og oppredtte fronter av aktivister på konkrete saker der tida er moden for det.

Erferingene har lært oss at det er farlig å la opportunisten få ledelsen i elevbevegelsen. Mot dem må en føre kamp for å bevare enheten i bevegelsen og hindre separatisme. Da elevenes kamp utvikla seg i bredden og dybden i vår, dukket det straks opp organisasjoner og enkeltpersoner som ville sette elevgrupper opp mot hvorandre, forsøke å isolere SUF fra elevene og etablere en "elevbevegelse" uten en proletær kjerne, (dvs. uten et enhetlig grunnlag) eller sette lærere og elever opp mot hverandre og elever opp mot arbeidsfolk. Imot dette må vi sette en riktig ledelse som kan opprettholde en breiest mulig enhet på uthvert nivå kampen befinner seg og utvikle kampen for de umiddelbare interessene videre til en kamp mot det borgerlige skolesystemet og dets representanter, og til en kamp for sosialismen.

Dette innebærer at hovedoppgaven i skolearbeidet må bli å danne sterke SUF-fraksjoner på hver skole, med studiene som hovedoppgave og demokratisk sentralistisk arbeidstil. Bare dette kan garantere at elevenes kamp har framgang. En følge av dette blir at der hvor denne fraksjonen ikke er konsolidert som et ekte ledende senter, må hovedvekta i det utadretta arbeid ligge på propaganda for å knytte til SUF de mest framskredne elementene. Forøvrig må aksjoner og frontdannelser ikke komme før etter grundig forarbeid med agitasjon og propaganda.

Dette er den viktigste lærdommen fra alt arbeid, både godt og dårlig, som er drevet på skolene og universitetene siste år.

II.

Det sentrale arbeidet (arbeidet i sentralstyret, landsmøtevalgt skolekomite og enkeltpersoner som har bistått sentralstyret)

A.

Studentarbeidet

Skolesekretæren har ikke makta å ta et fast grep om studentarbeidet i tillegg til skolearbeidet. Sentralstyret har fulgt med i Studentarbeidet, har innkallt møter om spesielle spørsmål angående FSF, Studentersamfunnet osv. forbindelse med skolekonferansen og sommerleiron har det vært holdt studentseminarer (se nedenfor)

B.

Skolearbeidet.Programarbeidet.

Landsmøtet nedsatte en komite bestående av Eivind Blom, Egil L Harald Mi og Arnt Erik Se; med oppdrag å arrangere en skolekonferanse og utarbeide forslag til Skoleprogram til neste landsmøte. Komiteen hadde møte 30/11 - 1/12, la opp skolekonferansen og diskuterte programmet. Et programutkast ble sendt medlemmene til kritikk i begynnelsen av mai. En forbedring - instruks til SUF-laga om skolearbeidet - blei utarbeida i løpet av sommeren og sendt ut til laga som sentralstyrets forslag til vedtak om skolearbeidet på skolekonferansen høsten 69.

Ceylonaksjonen 10/10.

Til NGS' aksjonsdag for NGU's Ceylonprosjekt blei laga ei brosjyre, opplag, til utdeling på skolene. Bakgrunnsmateriale blei sendt ut i stensil. Teknisk øvikt gjorde at brosjyren kom fram for seint til mange steder. Aksjonsdagen til NGS blei likevel en fiasko. Brosjyra blei godt mottatt. Den førte mange steder til åpen politisk undertrykkelse fra rektor. Skolesekretæren deltok i et "Rett på sak"-program i NRK mot aksjonslederen og NGS' formann.

Politiske bulletiner.

I oktober blei to politiske bulletiner om skolesaker sendt ut. Bulletinen om Ottosen, gjeldsvik og Steen inneholdt mindre feil som er blitt kritisert og retta ved rettelsesark. Den er brukbar framleis. Bulletinen om interessekamp i skolen gjenspeiler de feila som skolearbeidet led av i forrige periode, nemlig aksjonisme, for stor vekt på posisjoner i elevråd og skoleaviser, og hovedvekta på å få oppretta interesseorganisasjoner så fort som mulig. Den er nå ubrukelig.

Skolekonferansen.

Skolekonferansen 28-29/12 samla 47 deltakere fra 13 lag utafor Oslo/Akershus og 60-70 deltakere fra de aller fleste lag i Oslo/Akershus.

Hovedhensikten med konferansen var å få et bilde av hvor vi sto. Rapporter og didkusjoner i tilknytning til dem tok brotøsten av tida. Innkomne rapporter var også sendt ut på forhånd. Rapportene var ikke bearbeida og sammenfatta, uforsitige vendinger ikke luka ut. Dette var både et grovt brudd på sentralismen og alle forsiktighetsregler. Rapportene kom i VG, Unge Høyre osv. Dette førte til trusler om injuriersøksmål mot Gjøvik SUF fra rektor på Gjøvik gymnas. Forøvrig satte det ikke vårt arbeid tilbake noe sted.

På studentmøtet på konferansen blei bakgrunnen for FSF i Oslo forklart og FSFs praksis til da kritisert, spesielt med å neglisjere oppbygginga og aktiviseringa av basisgruppene. Masselinja på universitetet innebærer hovedvekta på grunnfag og mellomfag og fremme de breie studentmassenes økonomiske krav og krav til undervisninga. Motsetninga på møtet gikk mellom Oslo og Bergen på ei side, og de fleste fra Trondheim SUFstud på den andre. Disse mente det ikke var grunnlag for økonomisk interessekamp i Trondheim, og

- 5 -

trudde at de ved hjelp av et plenums møte av lærere og studenter skulle innføre et fullstendig fritt studium på NTHs arkitektlinje i løpet av ett år. Disse motsatte seg også at SUF skulle ta opp kontroversielle emner som kunne splitte fronten i "demokratiseringsbevægelsen".

SUFs sjølstendige arbeid på universitetet blei neglisjert på møtet. Ei riktig generallinje i studentarbeidet, med hovedvekt på massostudiene som kan skape en enhetlig proletær organisasjon, klarte en derfor på ingen måte å forme ut. SUFs studentarbeid kunne derfor bare gjøre framsteg på enkelte spredte punkter som en følge av dette møtet.

Skolemøtet diskuterte elevsamskipnader, forholdet lærer-elev og arbeider-elev og løste disse spørsmålene riktig. NGS blei diskutert, men spørsmålet ikke løst. Frontspørsmålet blei stort sett løst i teorien gjennom Øgrims foredrag på plenums møtet, men dette kunne ikke slå kraftig ut i praksis, fordi de subjektive forutsetningene for å danne fronter i skolesaker i virkeligheten bare var lagt på noen få steder. Skolemøtet blei en understreiking av det tålmodige arbeidet blandt massene før store kamper og organisasjonsdannelser - et oppgjør med liberalisme og aksjonisme. Men arbeidet med å skape de subjektive forutsetningene blei ikke forstått som arbeid med å danne fraksjoner, drive studier og sjølstendig agitasjon og propaganda, men som arbeid med å ta over elevorganene, kjøre dem opp mot rektor og bygge ut et klassenett på frontbasis.

Organisatorisk.

Høsten 68 deltok skolesekretæren i et kontaktorgan mellom FSF og elever fra Oslo skoler med aktivt skolearbeid. Det var en god metode å trønge ned i forholdene på skolene på, men det blei snart behov for et sjølstendig SUF-organ for diskusjon av strategi og taktikk. Et Oslo/Akershus skoleutvalg kom istand i slutten av november, men fungerte mer som et informasjonsorgan enn et ledende organ. Det ledet imidlertid EU-saka. Fra februar blei det reorganisert som en 4-manns skolekomite med Helge Ør, Rode H, Arnt Erik S, og Harald M. Skolekomiteen lå under Oslo/Akershus fylkestyre og tok for seg arbeidet på hvert av Oslo skolene, arrangerte skolesekretærmøter osv, men hjalp også til i det sentrale arbeidet med foredragsvirksomhet, artikkel-skriving og framfor alt med kontinuerlige diskusjoner om politikken og linja. Disse diskusjonene blei oppsumert og sammenfatta på et møte mellom sentral- og skolekomiteen 22/6, og resultatet blei lagt fram på sommerleiren.

De organisatoriske erfaringene er: 1) Ansvarsforholdet må bli klart. Det organet, som arbeider med skolesaker for hele landet må legges direkte under sentralkomiteen hvis det ikke skal bli et fjell for seg sjøl. 2) Dette organet, skolekomiteen under sentralkomiteen, må bestå av de politisk mest framskredne og erfarne i skolearbeidet, slik at det kan legge opp ei riktig linje som fører skolearbeidet framover i hele landet. 3) Medlemmene i skolekomiteen må sikre seg konkrete erfaringer med iverksettelsen av de allmenneretningslinjene. Dette betyr reisevirksomhet osv, men framfor alt betyr det at skolekomiteen under sentralkomiteen ikke må atskilles fullstendig fra arbeidet med å trønge inn i og veglede det arbeidet som foregår på Oslo skolene. 4) Skolearbeidet i hele landet, på alle skoler, har nådd et omfang som tilsier en slik fast skolekomite under sentralkomiteen.

- 6 -

"Til kamp".

Arbeidet med å utforme ei skoleavis med frontkarakter for Oslo og omegn begynte i O/A-skolekomiteen i oktober. Vi oppdaga etterhvert at det var bruk for å slå fast SUFs synspunkter innafor fronten i denne avisa. Den utkom i februar i 3500, men ikke i SUFs navn. Derfor kunne den heller ikke føre ut SUFs syn på en klar måte. Avisa var utprega agitatorisk. Pris og format (25 øre - A5) var svært vellykka. Den var alt i alt en suksess når det gjaldt å gjøre breie elevmasser klar over elevenes kamp og visse interessekampsaker, men gå dårlig vegledning om hvordan kampen skulle føres. Den blei også spredd utafor Oslo og fallt i god jord overalt hvor den blei spredd.

Skolenytt

Skolenytt begynte da vi forstod at det blei nødvendig å sende ut instruksjer og referater om skolesaker som ikke egnet seg for Bolsjevik.

Skolenytt nr. 1 kom i februar. Opplag 600, men til tross for innramma advarsel ibladet tyder alt på at det har blitt tilfeldig spredd, endog til ikke-medlemmer.

Skolenytt nr. 2 kom i april. Opplag 300.

Kritikk: Skolenytt må fortsette, men det er ikke gjort nok for å gjøre bladet ufarlig og forklare hvem som skal ha det. Spesiell utpeking av de i laget som skal ha det må gjennomføres, og bladet må være gratis.

Brosjyra "Til kamp mot fascismen i skolen"

Brosjyra "Til kamp mot fascismen i skolen", opplag 20 000, blei sendt ut etter påske og spredd på flertallet av Oslo-skoler hvor vi har medlemmer. Laga i resten av landet fikk tilsendt et varierende antall etter hvor langt man anså skolearbeidet for å være kommet på stedet. Endel steder blei den spredd til alle elevene, på langt flere steder blei den spredd til et fåtall eller lagt ut. Reaksjon: Noen systematisk innsamling av reaksjon har ikke forekommet. Et alminnelig inntrykk er at spørsmåla brosjyra behandla interesserte bare et lite mindretall, men at brosjyra virket positivt på disse. Noen steder skapte brosjyra røre, men i flertallet tilfeller var mottakelsen likegyldig.

Kritikk: 1) Brosjyra framhever ikke betydningen av Mao Tsetungs tenkning og en kommunistisk organisasjon for elevenes kamp.

2) Utgangspunktet i EU-saka gjør brosjyra til ei Oslo-brosjyre, og er også likegyldig for den alminnelige Oslo-elev

3) Med den ujamne utviklinga av elevbevegelsen og tilstramminga av reglementene, er det usikkert om det kan lages ei brosjyre for hele landet på spørsmålet om reglementet

4) Ordet fascisme burde vært forklart..

I forbindelse med utdelinga dukka det opp en sterk høyretendens hos noen SUF-ere, som mente ei SUF-brosjyre ville ødelegge SUF-ernes muligheter til å holde sammen fronten. Dette førte også til brudd på den demokratiske sentralismen.

Brev til laga, skolestudier.

Skolesekretæren ga instruksjer om skolearbeidet i brev inntatt i Skolenytt nr. 1, artikkel i Skolenytt nr. 2, brev til lagsstyrene fra begynnelsen av mai og et kort brev fra 5/6 som oppfordrer til oppsummeringsmøter i skolefraksjoner og lag med sitatstudier.

Instruksene har stort sett framheva betydningen av grundige forundersøkelser og agitasjon før aksjoner og organisasjonsdannelse, betydninga av fraksjonsmøter med sitatstudier, betydninga av sjølstendtg SUF-agitasjon og kamp innafor fronten, rapporteringsplikten og demokratisk sentralisme. Feilen har vært at hovedoppgava, å danne fraksjon, ikke er utpekt som hovedoppgave, at instruksene for undersøkelser var vage, at agitasjon og propaganda ikke blei skilt osv.

Et unntak er brevet i Skolenytt nr. 1, som er grunnleggende eventyrpolitisk. Det sier blant annet at begynnerfasen i SUF's skolearbeid er avslutta. Dette uten at vi hadde løst vår første oppgave, å skape en kader!

Flere ganger har det blitt utarbeida studieopplegg som anvender Mao Tsetungs tenkning på de problemene skolekadrene står overfor. Av forskjellige grunner har prøvesirkelene fallt sammen. Det er nå viktig å summere erfaringene med sitatstudier for skolekadre og lage et opplegg for studier av sitater og artikler av Mao Tsetung som raskt kan brukes til å skolere skolekadre.

Klassekampen og Ungsosialisten

K.K. og SUF's organisasjon har vært utnyttet for å skaffe stoff, og Klassekampen utgjør en viktig kilde til opplysning om skole spørsmål som f. eks. skolefraksjonene kan benytte seg av.

Ungsosialistens artikkel om skolen i nr. 2/69 betyr et framsteg i skolearbeidet, mens artikkelen om studentene i nr. 1/69 betyr et framsteg i universitetsarbeidet.

Saksøkinga av Bjørn

På grunnlag av uttalelser som rektor Bertel Bjørn kom med i Arbeiderbladet 11/3, har SUF saksøkt ham. Pressemelding om dette blei sendt ut 23/4 og fikk stort oppslag i mange aviser. På møte i forliksrådet i juni tilbød SUF forlik, men Bjørn avslo og ville føre bevis for sin påstand om at SUF driver korporlig avstraffelse av medlemmer. "Beviset" kan han umulig komme noen veg med. Saka går nå til retten.

Foredragsvirksomhet

Skolekomiteens medlemmer har holdt foredrag på mange gymnassamfunnsmøter og åpne møter, men denne agitasjonen har ofte mista endel av virkninga fordi propagandaen i skole spørsmål har ligget tilbake. Foredrag om skole spørsmål på medlemsmøter i laga har vært sjeldnere, og har i noen tilfeller ikke atskilt seg fra de åpne møtene i innhold. Dette siste har retta seg siste halvår.

Sommerleiren

Sommerleirens skolemøte viste klart hva som måtte være hovedoppgava i skolearbeidet, nemlig dannelsen av fraksjoner og studiene i disse, og ga for første gang ei riktig samla analyse av de viktigste teoretiske spørsmåla i skolearbeidet.

Oppsummering i Revolusjonens Røst

Spesielle møter blei holdt om studentarbeidet, om NGS, om arbeidet blant lærerne og om yrkesskolene.

Yrkesskolen

Etter flere møter med SUF-ere på Oslo Yrkesskole og med "aksjonskomiteen" på skolen, kom man på sentralt hold fram til ei riktig linje i spørsmålet om samskipnad og interesseorganisasjon for yrkesskolen. Linja blei ført ut i artikler. Men vi førte ikke ut noen opposisjon mot "aksjonskomiteens" feilaktige linje under og etter NSU-konferansen for utdanningssøkende.

På sommerleiren kom man fram til at "aksjonskomiteens" interesseorganisasjon ville være dødfødt, og blei enige om å konsentrere seg om å bygge opp en kader, pluss spre Klassekampen o. l.. Se referat fra sommerleiren.

NGS

På NGS's landsmøte møtte SUF uten ei klar linje. Ei klar linje med åpen kamp mot NGS i og utafor NGS blei forma ut i skolekomiteen og lagt fram på sommerleiren, å forberede til NGS's neste landsmøte. Se referat fra sommerleiren.

Arbeidet blant lærerne og på lærerskolene

Ei lærergruppe har fungert i Oslo et halvt år, og har nå satt studiet av Mao Tsetungs tenkning som si hovedoppgave. På sommerleiren blei det forma ut ei linje i arbeidet blant lærerne og på lærerskolen. Se referat fra sommerleiren.

Harald M